

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 3.— gr.
Półrocznie . . . 1.50 „

Zgierz,

dnia 1 listopada
1930 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.

Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Główny Komitet Budowy Łodzi Podwodnej „Odpowiedź Treviranusowi” w Łodzi, w skład którego weszli pp.: prezes - Fr. Pawlak, wice-prezesi: Kurator J. Gadomski, Dr. B. Fichna, dyr. E. Samborski, dyr. J. Woleczyński, dyr. W. Rayski, sekretarze: Z. Chmielecki i R. Kubalak, skarbnicy: dyr. E. Greger i W. Chmielewski wydał następującą odezwę:

Rodacy!

Jeszcze nie wygasły echa najstraszniejszej z wojen, jeszcze tysiące kalek straszny nas obciętemi kikutami i pustemi oczodołami, a już Niemcy podpalają na nowo świat.

Przez usta ministra terenów okupowanych Treviranusa i innych oficjalnych czynników wołają o rewizję traktatu wersalskiego, a więc rozrabianie i poćwiartowanie naszych kresów zachodnich.

Obudził się jednak duch narodu polskiego. Od Gdyni po Karpaty — Katowice po Wilno, idzie groźny okrzyk NIE DAMY ZIEMI! Zespoliły się duchy trzydziesto milionowego plemienia w jedno ognisko, jedną wolę, jedną myśl, Miasta, miasteczka, osady i wsie wołają zgodnie: **Spróbujcie wziąć! Na gwałt odpowiemy — gwałtem, na siłę — siłą!**

Wspaniały odruch społeczeństwa nie powinien przebrzmieć bez echa. Nie tylko krew i mienie winniśmy dać w obronie każdego skrawka ziemi, lecz ową obronę wspólnymi siłami przygotować, moc wojenną państwa utrwalić, pomnożyć, do maksimum spotęgować.

Podczas wiecu protestacyjnego przeciw zakusom niemieckim w mieście Łodzi, stolicy nieustannego trudu i znojnej pracy, rzucił Zarząd Związku Inwalidów Wojennych R.P. hasło: **Zbudujmy łódź podwodną pod nazwą: „Odpowiedź Treviranusowi”.**

Na zew ten popłynęły składki. Składają związki, organizacje, stowarzyszenia, robotnicy, chłopci, kupcy, rzemieślnicy, urzędnicy, przemysłowcy. Składają grosze i setki złotych. Nawet Polaków we Francji, Belgii, a ostatnio Ameryce porwał odruch patriotyczny.

Celem rozszerzenia akcji na całą Polskę i wszędzie tam, gdzie Polak żyje, celem skoordynowania zbiorowych wysiłków utworzył się w Łodzi, jako mieście, które było iniejatorem szczytnego hasła, Komitet Główny, złożony z organizacji, stowarzyszeń i związków, reprezentujących wszystkie warstwy ludności, wszystkie stany i wyznania.

Komitet ten zwraca się do Rodaków w Polsce i na obczyźnie z apelem: Zbierajcie na łódź podwodną „ODPOWIEDZ TREVIRANUSOWI”, gromadźcie grosz do grosza na dzieło, które będzie świadectwem naszego sumienia patriotycznego i pomnoży siły obronne Polski!

Niechaj dar na powiększenie floty wojennej stwierdzi przed światem, że w sercu każdego Polaka przywiązanie do Pomorza i skrawka Bałtyku, będącego oknem na szeroki świat i płucami, niezbędnymi do życia, urosło do nieskończonej potęgi i ugruntowało się na zawsze.

Niechaj się tworzą komitety wojewódzkie, powiatowe, miejscowe, a ich prezydja wejdą w skład Komitetu Głównego, który zebrany fundusz złoży do rąk Pana Prezydenta Rzeczypospolitej jako głowy polskiej siły zbrojnej.

Niechaj wszystkie czasopisma polskie w kraju i na obczyźnie otworzą listy ofiar na powyższy cel.

Niechaj nie będzie Polaka w kraju, za oceanem, w najdalszym zakątku ziemi, który mogąc złożyć ofiarę, pominałby milczeniem nakaz patriotyczny.

W obronie morza i Pomorza składajmy wszyscy na łódź podwodną „Odpowiedź Treviranusowi”!

Magistrat m. Zgierza prosi społeczeństwo o składanie dobrowolnych ofiar, które wpłacać można w Kasie Miejskiej i Sekretarjacie Magistratu od 9 rano do 3 po poł.

Ofiary na pomoc najbiedniejszym. Do Kasy Komitetu Pomocy Najbiedniejszym wpłynęły dalsze ofiary od:

1) Banku Spółdzielczego w Zgierzu	zł. 200,—
Uwzględniając wpływy do dnia 20-go sierpnia r. b.	
(№ 12 „Gazety Zgierskiej“)	„ 3529,11

Stan kasy na dzień 31 października r. b. wynosi zł. 5729,11

Podziękowanie. Zarząd Tow. Opieki nad Matką i Dzieckiem niniejszem serdecznie dziękuje tym wszystkim, którzy udzieliли łaskawej pomocy w zorganizowaniu kwesty ulicznej w dniu 26 października r. b. oraz tym, którzy poczuli się do obywatelskiego obowiązku i swemi ofiarami przyczynili się do zasilenia funduszu kasy Towarzystwa.

Podczas zbiórki zebrano zł. 208,92.

Z A R Z A D.

Podatek przemysłowy a rzemieślnicy. Wobec zapytań, którzy z rzemieślników właścicieli zakładów są zwolnieni od wykupienia świadectw przemysłowych i płacenia podatku od obrotu, Izba Rzemieślnicza w Łodzi wyjaśnia:

Na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu № 291 L. D. P. O. 5297/4/30 **nie będą pociągane do nabywania świadectw przemysłowych** pracowni rzemieślnicze, zatrudniające prócz właściciela jedną najemną siłę pomocniczą lub jednego członka rodziny.

O ile sprzedaż wyrobów własnych jest dokonywana poza lokalem, w którym się mieści pracownia rzemieślnicza, właściciel jej winien wykupić oddosnie świadectwo przemysłowe dla przedsiębiorstwa kategorii handlowej.

Od płacenia podatku od obrotu są zwolnione tylko te zakłady rzemieślnicze (poza fotograficznymi i rzeźnickimi), które zatrudniają **maximum 1 siłę pomocniczą**, za którą jest uważany 1 czeladnik lub 1 uczeń, bez względu, czy jest to członek rodziny, czy też osoba obca.

Wybory do Sejmu. Odnośnie praw wyborczych szeregowych stale urlopowanych właściwe władze wydały następujące wyjaśnienie:

Szeregowi stale urlopowani na podstawie art. 72 ustawy o powsz. obowiązku służby wojskowej aż do przeniesienia do rezerwy nie mogą być traktowani jako szeregowi służby czynnej z następujących powodów:

1) Art. 11 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojsk polskich wyjaśnia, że szeregowym służby czynnej staje się każdy przyjęty do służby wojskowej z chwilą zaliczenia do stanu faktycznego jednej z formacji wojskowych;

2) Art. 45 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy postanawia, że z chwilą stałego urlopowania szeregowi zostają skreśleni ze stanu faktycznego wojska i tracą prawo do noszenia munduru wojskowego. Wynika z tego, że szeregowi stale urlopowani tracą z tą chwilą charakter szeregowego służby czynnej.

Ponieważ wszystkie inne osoby, należące do stale urlopowanych, korzystają z prawa wyborczego, szeregowi stale urlopowani w myśl art. 72 ustawy korzystają z tego prawa narówni z innymi, gdyż nie są szeregowymi służby czynnej w rozumieniu art. 1 ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu.

W myśl art. 39 ordynacji wyborczej spisy wyborców sprostowane i uzupełnione na podstawie sprzeciwów oraz zażeń przeciw powziętym decyzjom komisji obwodowych przesłane zostały Okręgowej Komisji Wyborczej celem ich zatwierdzenia i ostatecznego ustalenia spisów wyborców.

Ostatecznie zatwierdzone spisy wyborców zwrócone zostaną obwodowym komisjom wyborczym najpóźniej dnia 31 października r. b. celem ponownego wyłożenia do publicznego przeglądu. Listy wyborców wyłożone będą w lokalach obwodowych komisji wyborczych na przeciąg 5 dni, począwszy od dnia 4 listopada r. b. do 9 listopada r. b. wł. Wyłożenie to ma te same skutki, co doręczenie decyzji komisji wyborczej zainteresowanemu wyborcy w wypadkach reklamacji, sprzeciwu i zażalenia.

W niedzielę, dnia 16 listopada r. b. odbędzie się głosowanie do Sejmu. Głosowanie rozpoczyna się o godz. 9 rano i trwać będzie bez przerwy do godz. 9 wiecz. Głosowanie odbywa się w następujący sposób: Wyborca, zbliżywszy się do stołu, przy którym zasiada Komisja Wyborcza, wymienia swe nazwisko i imię. Po sprawdzeniu przez członka Komisji, czy imię i nazwisko wymienione znajduje się w spisie wyborców, wyborca otrzymuje ostemplowaną kopertę do głosowania i wręcza przewodniczącemu Komisji, który, sprawdzwszy stempel na kopercie i nie zaglądając do jej wnętrza, wrzuca ją do urny wyborczej. Wyborcy, którzy z powodu ułomności cielesnej nie mogą wykonać czynności głosowania, mogą się posługiwać pomocą osoby swego zaufania. Przewodniczący nie może przyjąć do głosowania karty, którą wyborca pragnął oddać bez włożenia jej do koperty urzędowej, również nie przyjmie przewodniczący kopert, oznaczonych jakimkolwiek znakiem poza stemplem urzędowym. Głosowanie odbywa się zapomocą kart do głosowania; karty te powinny być koloru białego. Karta zawierać ma jedynie wyrażony słowami lub cyframi numer listy kandydatów, na którą wyborca oddaje swój głos. W czasie głosowania nie wolno ani w lokalu wyborczym, ani w budynku, w którym się ten lokal znajduje, ani też na ulicy i na placu przed wejściem do budynku w promieniu 100 mtr. wygłaszać przemówień, rozdawać kart do głosowania i w jakikolwiek sposób agitować. Przewodniczący może usunąć z lokalu wyborczego osoby, które zakłócają spokój albo agitują. Wstęp do lokalu wyborczego mają tylko wyborcy i mężowie zaufania grup wyborczych, zgłoszeni przez pełnomocników z pośród miejscowych wyborców po 1 do każdej Komisji. Z uderzeniem godziny 9-ej wiecz. przewodniczący nakazuje zamknięcie lokalu wyborczego. Odtąd mogą głosować tylko wyborcy, którzy przed uderzeniem godz. 9-ej weszli do lokalu.

Ulgowe egzaminy dla rzemieślników. Na mocy art. 149 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 roku, z dniem 15 grudnia 1930 roku tracą bezwzględnie, nadane na okres przejściowy, prawo przyjmowania na naukę i kierowania praktycznym wykształceniem terminatorów osoby pełnoletnie, które po złożeniu z wynikiem pomyślnym egzaminu czeladniczego przynajmniej 5 lat pracowały w danym rodzaju lub gątezi rzemiosła lub przynajmniej przez 8 lat wykonywały samostnie rzemiosła danego rodzaju lub gątezi.

Począwszy od dnia 15 grudnia 1930 r. przyjmować na naukę i kierować praktycznym kształceniem terminatorów będą mogły jedynie osoby, posiadające dyplom mistrzowski.

Osoby, nieposiadające odnośnych uprawnień (dyplomów mistrzowskich) a przyjmujące na naukę i kierujące praktycznym kształceniem terminatorów będą bezwzględnie *pociągane do odpowiedzialności* na mocy art. 126 Rozp. Prez. Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r., który przewiduje *grzywnę do 1000 zł. oraz aresztu do dni 14.*

Izba Rzemieślnicza w Łodzi w najbliższym czasie przy pomocy specjalnie uprawnionych delegatów *przystąpi do lustracji wszystkich zakładów rzemieślniczych w okręgu działania Izby i w rezultacie tego, w razie stwierdzenia nieposiadania przez kogokolwiek odnośnych uprawnień, wystąpi do właściwych władz z wnioskiem o natychmiastowe zamknięcie warsztatów.*

Celem umożliwienia osobom, tracącym z dniem 15-go grudnia 1930 r. uprawnienia do trzymania uczniów, a prowadzącym samostnie swoje zakłady przed dniem wejścia w życie ustawy przemysłowej (15 grudnia 1927 r.), uzyskanie tytułu mistrza, został uchwalony przez Izbę Rzemieślniczą w dniu 10 kwietnia 1930 r. *ulgowy regulamin egzaminacyjny*, który został podany do wiadomości organizacji rzemieślniczych.

Na mocy powyższego regulaminu kandydaci, chcący uzyskać dyplomy mistrzowskie będą podani *uproszconemu egzaminowi czeladniczemu i mistrzowskiemu*, a o ile posiadają dyplom czeladniczy tylko ulgowemu egzaminowi mistrzowskiemu.

Do podania o dopuszczenie do egzaminu na podstawie obowiązującego regulaminu, kandydaci winni załączyć: metrykę urodzenia lub dowód osobisty, krótki życiorys podpisany własnoręcznie, kartę rzemieślniczą bądź zaświadczenie właściwego urzędu gminnego, stwierdzające, że przed 15-go grudnia 1927, rozpoczął kandydat samostne prowadzenie rzemiosła, także przy dodaniu do łącznego egzaminu czeladniczego i mistrzowskiego zł. 140.—, do egzaminu czeladniczego zł. 40.— do egzaminu mistrzowskiego (o ile kandydat posiada dyplom czeladniczy) zł. 100.—.

Kandydaci, którzy znajdują się w ciężkiej sytuacji materialnej i którym sprawa specjalne trudności uiszczenie od razu całej opłaty egzaminacyjnej mogą wystąpić do Prezydenta Izby Rzemieślniczej w Łodzi z prośbą o *rozłożenie im taksy na raty*, w ten sposób, że część taksy wpłaca przy składaniu podania, na resztę dając odpowiednie zobowiązanie.

Kandydaci, którzy na podstawie zaświadczenia wykażą swój specjalnie ciężki stan materialny mogą prosić prezesa Izby Rzemieślniczej o *zmniejszenie taksy egzaminacyjnej*, na podstawie § 19 Regm.)

Podając powyższe do wiadomości Izba wzywa wszystkich tych, którzy nie posiadają dyplomów mistrzowskich i tracą z dniem 15. 12. 1930 r. prawo trzymania uczniów, aby bezwzględnie zgłosili się do egzaminów ulgowych.

Treść wyżej podanego okólnika cechy i organizacji rzemieślnicze winny podać do jak najszerzej wiadomości przez odczytanie go na specjalnem zwołanem w najbliższym czasie zebraniu wszystkich rzemieślników danego zawodu w okręgu działania organizacji oraz wywieszenie go w widocznem miejscu w lokalu organizacji.

Na podstawie istniejących przepisów ustawy przemysłowej kandydaci na czeladników rzemieślniczych, winni przy odbywaniu egzaminu czeladniczego przedstawić komisji egzaminacyjnej zaświadczenie z ukończenia praktyki oraz świadectwo z ukończenia szkoły zawodowej dokształcającej. Ten stan rzeczy spowodował, że wielu kandydatów nie mogło ze względów zasadniczych wykaazać się świadectwem z ukończenia szkoły zawodowej dokształcającej. Szkół takich w wielu miejscowościach dotąd niema.

W ubiegłym roku Izby Rzemieślnicze wszczęły starania o wyjednanie specjalnych ulg w tym kierunku. W rezultacie starań w roku ub. ukazało się rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Wyznań Rel. i Ośw. Publ. na mocy którego kandydaci na czeladników, którzy ukończyli praktykę rzemieślnika przed dniem 26 sierpnia r. b., a nie posiadają świadectwa ukończenia szkoły zawodowej dokształcającej, mogą być dopuszczeni do egzaminów, o ile przedstawiają zaświadczenie kuratorium szkolnego, że szkoły zawodowej dokształcającej w miejscowości, gdzie odbywali prak-

tykę nie było, lub zaświadczenie Urzędu Wojewódzkiego, iż z istotnie ważnych przyczyn szkoły tej ukończyć nie mogli. Na podstawie tych przepisów kandydaci do podania wystosowanego do Izby Rzemieślniczej dołączyć winni zaświadczenie kuratorium szkolnego lub Urzędu Wojewódzkiego, zależnie od tego do jakiej z wymienionych kategorii kandydaci należą. Egzaminów czeladniczych dla wyżej wymienionych kandydatów będą posiadali program rozszerzony, a mianowicie obejmować będą przedmioty ogólno-kształcące (pisanie, rachunki, rysunek i t. p.). W składzie komisji egzaminacyjnych tej kategorii będzie również delegat kuratorium okręgu szkolnego.

Kandydaci, którzy skończyli praktykę rzemieślniczą po 26 sierpnia 1930 roku, a nie będą posiadali świadectwa z ukończenia szkoły zawodowej dokształcającej tylko z powodu, iż jej w danej miejscowości nie było, będą dopuszczeni do egzaminów tylko w wypadku, o ile okażą świadectwo ukończenia pełnego kursu szkoły powszechnej, lub przedstawią świadectwo szkolne stwierdzające uzupełnienie posiadającego wykształcenie do granic programu szkoły powszechnej.

Wyżej wspomniane przepisy, zawierające ulgi dotyczące kandydatów rzemieślniczych są przewidziane rozporządzeniem na okres trzechletni. Po 26 sierpnia 1933 roku bez względu na to, czy w danych miejscowościach była szkoła zawodowa dokształcająca, czy nie kandydaci na czeladników będą bezwzględnie zobowiązani do przedstawienia świadectwa.

Przepisy te mają doniosłe znaczenie dla rzemiosła, szczególnie zaś dla czeladników.

W sprawie napływu bezrobotnych na terenie P. U. P. P. Gdyni. Napływ bezrobotnych z całego kraju na teren miasta Gdyni nie odpowiada rozwojowi miasta i robót, dokonywanych na tym terenie. Ani ruch budowlany, ani roboty przeładunkowe w porcie nie stanęły jeszcze na takiej wysokości, aby można było zatrudnić przy nich wszystkich miejscowych bezrobotnych, a tem bardziej tych, którzy pojedynczo lub nawet większymi grupami przybywają z najodleglejszych terenów na skutek fantastycznych opowieści, a częstokroć nawet wskutek niesumiennej pokątnej agitacji. Względny słuszości wymagają, aby do pracy przy budowie ulic, gmachów oraz w porcie przyjmowani byli w pierwszym rzędzie robotnicy miejscowi, a więc mieszkańcy Gdyni i powiatów sąsiednich: Kartuskiego i Kościerskiego. Pomimo jednak niewątpliwego wzrostu stanu zatrudnienia w Gdyni liczba bezrobotnych na terenie tego okręgu wynosi obecnie około 2000 osób, z czego na samo miasto Gdynię przypada z górą 1000 osób, zarejestrowanych w miejscowym P. U. P. P., znajdujących się w bardzo przykrych warunkach materialnych. Powyższa liczba bezrobotnych stale jednak wzrasta przez niepożądany napływ bezrobotnych z innych okręgów kraju, wśród których większość stanowią robotnicy niewykwalifikowani, a nawet robotnicy rolni, próbujący na terenie Gdyni znaleźć pracę w zakładach przemysłowych. Nie mogąc znaleźć pracy, wyczerpawszy po pewnym czasie wszelkie zapasy gotówki, bezrobotni ci stają się ciężarem instytucji opieki społecznej, a co gorsza, jak potwierdzają wypadki, wytwarzają na terenie nadmorskim atmosferę żebractwa i włóczęgostwa. W obronie zagrożonej egzystencji robotników miejscowych, władze wydały wyraźne zarządzenie, aby przy ewentualnych robotach zatrudnieni byli w pierwszym rzędzie robotnicy, zamieszkali stale na terenie Gdyni oraz powiatów sąsiednich, gospodarczo związanych z Gdynią, wobec czego dla bezrobotnych zamieszkujących niema obecnie żadnych widoków otrzymania pracy zarówno przy robotach budowlanych jak i w porcie i stan tych bezrobotnych po przyjeździe na teren Gdyni może być katastrofalny.

Pomimo wielokrotnych wyjaśnień bądź w formie zarządzeń władz centralnych i lokalnych, bądź też informacji w prasie, na zjazdach i t. p. napływ bezrobotnych do Gdyni nie ustaje, stwierdzono prztem wypadki że oprócz bezrobotnych, którzy zjeżdżają na własne ryzyko, jest wielu takich, którzy zostają namówieni na wyjazd, ewent. skierowani do Gdyni przez niektóre czynniki publiczne, n. p. gminy wiejskie, magistraty, komitety pomocy i organizacje robotnicze. Czynniki te idą po linii najmniejszego oporu. celem zmniejszenia panującego na własnym terenie bezrobocia, nietylko nie odradzają bezrobotnym wyjazdu do Gdyni, ale często wskazują im Gdynie i pomagają materialnie im się tam przenieść.

Zgodnie z powyższym M. P. i O. S. stwierdza:

a) Obecnie w Gdyni liczba bezrobotnych przewyższa o wiele istniejący popyt na pracę. Stan ten z uwagi na pojemność re-

zeruaru siły robotniczej, jakim jest okręg P. U. P. P. w Gdyni (pow. Morski, Kartuski, Kościerski, związane gospodarczo z tym miastem) nieprędko ulegnie takiej zmianie na lepsze, aby można było mówić o masowym napływie robotników z innych terenów kraju;

b) wszystkie urzędy miejskie, państwowe oraz instytucje społeczne w Gdyni, w obronie przed zalewającą Gdynię falą bezrobocia wydały zarządzenia wzgl. zalecenia, aby do robót w Gdyni byli przyjmowani w pierwszym rzędzie bezrobotni miejscowi, zarejestrowani w miejscowym P. U. P. P.,

c) że w razie potrzeby robotnicy specjaliści sprowadzeni będą do robót w Gdyni za pośrednictwem miejscowego P. U. P. P., który zwracać się będzie z odpowiedniami zapotrzebowaniami do pozostałych w kraju P. U. P. P.,

d) że fundusze magistratu Gdyni jak i miejscowych organów administracji państwowej na pomoc dla bezrobotnych nie wystarczają nawet na pokrycie potrzeb miejscowych bezrobotnych, rejestrowanych w P. U. P. P., wobec czego sytuacja bezrobotnych, którzy wbrew woli radom i wskazówkom przybędą na własne ryzyko do Gdyni, może stać się katastrofalną.

Warunki założenia sklepów spożywczych. Wyszło rozporządzenie Min. Spraw Wewn. i Min. Pracy i Opieki Społ. z dnia 13 sierpnia r. b. określające warunki, jakim winny odpowiadać sklepy spożywcze i jadłodajnie.

W myśl tych przepisów za sklepy spożywcze w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. № 38, poz. 364) oprócz wymienionych poniżej jatek z mięsem i wędliniarń uważa się sklepy, poświęcone wyłącznie detalicznej sprzedaży wszelkiego rodzaju artykułów żywności, przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak:

sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczkami, jak cukierkami, czekoladkami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności oraz z towarami winno-kolonjalno-korzennymi.

W gminach wiejskich i miejskich, liczących poniżej dziesięciu tysięcy mieszkańców, w których nie istnieją lub istnieją w niedostatecznej ilości sklepy spożywcze, wyliczone w niniejszym paragrafie, mogą być uznane przez powiatową władzę administracji ogólnej za sklepy spożywcze także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

Zakłady, zaliczone do jadłodajni, winny niezależnie od wymagań specjalnych, ustalonych obowiązującymi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, odpowiadać następującym warunkom:

a) prowadzić jako główny przedmiot handlu sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu; sprzedaż artykułów żywności do spożycia poza miejscem sprzedaży jest dozwolona tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów, prowadzących sprzedaż tego rodzaju artykułów; sprzedaż napojów i pokarmów przygotowanych w jadłodajni, celem spożycia poza miejscem sprzedaży może się odbywać w godzinach otwarcia jadłodajni;

b) posiadać, stosownie do rodzaju zakładu, napoje i pokarmy, których spis powinien znajdować się w lokalu zakładu w miejscu widocznym;

c) mieścić się w oddzielnych zakładach niepołączonych z mieszkaniami i składających się niemniej z 2-ch pomieszczeń, z których jedno ma być odpowiednio urządzone do przygotowywania pokarmów oraz przechowywania i umywania niezbędnych naczyń kuchennych i zastaw stołowych — drugie zaś — dla spożywania napojów i pokarmów.

Dopuszczalne jest połączenie jadłodajni z mieszkaniem z pomocą korytarza lub kantorku;

d) dla przechowywania wierzchniej odzieży gości posiadać szatnię pod opieką zakładu albo wieszadła na ten cel w pobliżu stolików.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 8-go listopada 1930 r.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą Rady Miejskiej z dnia 20 marca 1930 r. ustanowione

zostały 2 stypendja im. I. Rady Miejskiej m. Zgierza po zł. 250.— rocznie celem umożliwienia studiów w szkołach zawodowych lub średnich ogólnokształcących państwowych lub prywatnych zdolnym, pilnym a niezamożnym uczniom i uczennicom, stałym mieszkańcom m. Zgierza, kończącym publiczną szkołę powszechną w Zgierzu.

Stypendja powyższe, przyznane w jednym roku, będą przyznawane w zasadzie tym samym uczniom i uczennicom corocznie przez cały czas uczęszczania ich do wybranej szkoły, nie dłużej jednak, niż przez ilość lat, odpowiadającą normalnemu czasowi nauki w danej szkole i to niezależnie od tego, czy otrzymują świadectwa ukończenia studiów, czy nie, o ile ciężka choroba nie usprawiedliwi konieczności przedłużenia studiów o rok.

Pierwszeństwo do otrzymania jednego ze stypendiów przysługuje uczniom lub uczennicom, kończącym powszechną szkołę publiczną w Zgierzu w następującej kolejności:

- 1) zupełnym sierotom,
- 2) półsierotom,
- 3) dzieciom pracowników miejskich, obarczonych liczną rodziną,
- 4) dzieciom biednych rodziców.

Opierając się na § 4 statutu stypendjalnego, Magistrat m. Zgierza podaje do wiadomości, że ubiegający się o stypendja powinni składać podanie do wydziału Szkolnego Magistratu m. Zgierza nie później, niż do 15-go listopada r. b. z załączeniem świadectwa ze skończenia publicznej szkoły powsz. Zgierza wraz z opinią kierown. tej szkoły, zaświadczenia szkoły średniej ogólnokształcącej lub zawodowej o przyjęciu kandydata do szkoły.

O przyznaniu stypendiów ubiegającym się zacyduje Komisja, złożona z członków Rady Miejskiej.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Zgierz, dnia 30 października 1930 r.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza niniejszym podaje do wiadomości, że od dnia dzisiejszego obowiązują następujące ceny na mięso i wędlinę:

mięso	
Wieprzowina	1 kg. zł. 2.20
Schab i baleron	1 " " 3.40
Słonina	1 " " 3.—
Sadło	1 " " 3.—
Sadło solone	1 " " 3.—
wędlina	
Salceson	1 kg zł. 3.—
Kiełbasa zwyczaj.	1 " " 3.—
" krajana	1 " " 3.—
" seredelowa	1 " " 3.—
Paszetowa	1 " " 3.90
Serdelowa	1 " " 4.—
Podgardlana	1 " " 2.—
Czarna	1 " " 2.—
Kaszanka	1 " " 1.20
Krakowska	1 " " 3.90
Szynka gotowana	1 " " 6.20
sur. wędzona	1 " " 3.50
bez kości	1 " " 3.80
Baleron gotowany	1 " " 6.10
" surowy	1 " " 4.20
Boczek sur. wędzony	1 " " 3.90
" got.	1 " " 4.—
Szmalce	1 " " 3.50
Siekane	1 " " do umowy
Polędwica sur. wędzona	1 " " 6.20
Słonina wędzona	1 " " —
Kiełbasa surowa	1 " " do umowy

Winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych lub nieujawnienia tych cen w cennikach właściwych przedsiębiorstw handlowych będą karani władzą administracyjną I instancji w/g art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 91 z 1926 r. poz. 52) o zabezpieczeniu podażi przedmiotów powszechnego użytku

Magistrat.

aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 10000— zł., o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych.

Zgierz, dnia 29 października 1930 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Ogłoszenie

Ekspozytura Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Zgierzu niniejszym ostrzega przed samorządnym zgłaszaniem się robotników do stacji Zbornej w Mysłowicach, pragnący ulec zarekrutowaniu do Francji z pominięciem właściwego Urzędu Pośrednictwa Pracy, bowiem nikt ze zgłaszających się samorządnym, niezaopatrzonych w odpowiednie dokumenty Państw. Urz. Pośr. Pracy nie może być przyjęty do transportów i zmuszony jest do powrotu na własny koszt.

Właściwym Urzędem, na terenie powiatów: Łódzkiego i Łęczyckiego, jest Ekspozytura Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Zgierzu, ulica Gen. Dąbrowskiego 2 — dokąd winni zgłaszać się wszyscy robotnicy pragnący wyemigrować do Francji.

Kierownik Urzędu (—) S. Chwiałkowski

Zgierz, dnia 4 października 1930 r.

Ogłoszenie.

Komisariat Policji Państwowej w Zgierzu podaje do wiadomości, że w dniu 10 października r. b. na terenie m. Zgierza zostały znalezione następujące rzeczy: chustka, lusterko, dykta, obrożek, czapka, czajnik, garnek, forma do pieczywa, wieszak, podwiązki, mąka, cukier, sznur, podstawka i hak, które znajdują się w tut. Komisariacie P. P.

Prawy właściciel omawianych rzeczy może się zgłosić po odbiór do tut. Komisariatu w godzinach urzędowych do dnia 25 października 1930 r.

Kierownik Komisariatu P. P. m. Zgierza

(—) A. Paprocki, podkom.

Lekarz - Dentysta M. KRANC

przeprowadził się na ul. Piłsudskiego Nr. 32
dom p. Poznersona.

Koncesjowany Zakład Elektrotechniczny

J. PIECZYRAK

właścicielka K. PIECZYRAK.

WYKONYWA: instalacje światła, motorów, telefonów, piorunochronów, budowa radio-anten oraz naprawa wszelkich aparatów elektrotechnicznych Ładuje, naprawia i przerabia akumulatory. Kupuje stare niezdatne do użytku
Sprzedaż materiałów elektrotechnicznych.

Maść „Patka”

ZNANY I WYPRÓBOWANY
- ŚRODEK TOALETOWY -

usuwa „PIĘGI”

wszelkie nieczystości skóry,
- udelikatnia i wybiela cerę. -

Cena słoika Zł. 2.—.

Dozwolone i zatwierdzone

—: przez Urząd Lekarski —:

WYRÓBISKAŁ WYSZEKOWY

LABORAT. APTEKI

M. Rozenberga

d. F. PATKA

ZGIERZ, Stary Rynek № 9.

Dr. med. B. GELBFISZ

powrócił

Przyjmuje chorych w godzinach

od 9 — 11, od 1 — 3

i od 6 — 7.

Choroby dzieci i wewnętrzne.

Naświetlanie lampą

— — kwarcową. — —

Gen. Dąbrowskiego № 25.

Druk M. Nowicki w Zgierzu.